

ANNE K. JOY

Când sexul
nu e de ajuns

Seria INSUFICIENT:

Când dragostea nu e de ajuns, Când sexul nu e de ajuns

Această lucrare este o ficțiune. Numele personajelor, caracterele, locurile și acțiunile sunt rodul imaginației autorului. Orice asemănare cu realitatea - locații, persoane în viață sau decedate, organizații, evenimente - este o coincidență.

Copyright © 2018 Anne K. Joy
Toate drepturile rezervate autorului.

Traducerea, copierea sub orice formă (scanare, fotocopiare, rescriere etc.), încărcarea sau postarea lucrării fără acordul scris al autorului este **strict interzisă!**

CAPITOLUL 1

Medicul le oferea ultimele indicații înainte de externarea lui Ryan Abel Harper. Cu vreo două săptămâni în urmă fusese împușcat în zona stomacului și în piept, totul într-un exces de gelozie al Clarei Russell. Culmea, aceasta era cea mai bună prietenă a lui și a fostei logodnice, Grace Bowen. Se cunoșteau de mulți ani și în ciuda faptului că în urma unor sticle de alcool o înșelase pe Grace cu Clara, crezuse că povestea respectivă fusese dată uitării. Considerase evenimentul o teribilă și regretabilă greșeală. Nici prin gând nu îi trecuse că ea dezvoltase o obsesie pentru el, într-atât încât să fie capabilă săucidă.

— Continuă să te odihnești, a spus doctorul Daniel Rush. Nu ești refăcut suficient cât să te externez, dar pentru că te cunosc, o să semnez că sunt de acord.

S-a uitat din nou pe fișa pacientului său.

Ryan stătea pe pat, cu un aer de bărbat arogant.

Amanda Carter se afla la câțiva pași distanță, aproape de fereastra prin care soarele își făcea simțită prezența. Doar ea era atentă. Doar ei îi păsa de ceea ce spunea medicul. În definitiv, îl ducea pe Ryan în apartamentul ei, căci locuința lui fusese incendiată de Clara. Nu mai rămăsese aproape nimic din vechiul conac de pe domeniul unei vaste podgorii de la marginea orașului Wichita.

— Nu faceți excese, vă rog, a adăugat bărbatul, mutându-și privirea de la unul la celălalt. Recomandarea mea

este să mai așteptați câteva săptămâni până să vă reluați activitatea sexuală.

Buzele ei s-au întredeschis.

— Oh, noi... s-a auzit glasul ei stins.

— În regulă, în regulă, a zis medicul, crezând că și-a dat seama ce urma să audă. Atunci, măcar să nu fii tu cel care face efortul.

Daniel Rush îl privea pe Ryan în timp ce vorbea.

— Cam atât am avut de spus. Rețeta pentru medicamentele pe care o să trebuiască să le iei, o s-o găsiți la recepție.

Apoi și-a luat rămas bun de la amândoi și a plecat, nu înainte de a-i scutura mâna lui Ryan.

— Nu pot să merg la tine, a zis el pe un ton apăsător, chinându-se să coboare de pe pat.

— Am încheiat discuția asta, Ryan.

Amanda a sărit să-l ajute, prinzându-l de braț.

— Te comporti ca un copil, știi asta?

El nu i-a răspuns.

— Ești morocănos în permanență.

— Era să mă aleg cu o piatră funerară pentru tine, a replicat sec.

Clara venise în florăria Amandei pentru a o ucide. Scopul ei nu fusese să-l împuște pe bărbatul pentru care avea sentimente puternice de iubire, ci pe cea care-i devenise rivală peste noapte.

În noaptea în care Ryan ar fi trebuit să o petreacă cu Grace în calitate de proaspăt căsătorit, pentru că ea fugise împreună cu Brandon Miller Carter, soțul Amandei la acea vreme, el făcuse sex cu soția celui care-i răpise logodnica. Mariajul Amandei și al lui Brandon era încheiat, însă nu și

față de apropiați. Aleseseră să mai păstreze o vreme aparența de cuplu fericit.

Când Clara Russell a aflat de ceea ce se petrecuse între Ryan și Amanda și a realizat ce putere exercita aceasta asupra lui, a început să acționeze în consecință. Mai întâi i-a incendiat casa, crezând că astfel îl va aduce mai aproape de ea. Întâmplarea nefericită a făcut ca Nathan Tiller să intre în locuința aflată în flăcări, pentru a-l salva pe Ryan, fără să realizeze că acolo avea să-și găsească tragicul sfârșit.

Ryan scăpase cu viață, căci nu-și petrecuse noaptea la conac, ci în fața blocului unde locuia Amanda. O urmărise și sperase s-o vadă la fereastră.

— Și îți mulțumesc pentru că ai sărit să mă aperi, i-a răspuns ea pe un glas moale, fără să se enerveze că era ironic.

El s-a îndepărtat. Era conștient că se purta ca un bătăran, însă nu se putea abține. Amanda îl înnebunea și nu-i plăcea deloc treaba asta. De nenumărate ori își spusese în gând că nu duce la nimic bun ceea ce simte pentru ea. Nu era dragoste neapărat, ci... dorință și nevoie.

— Te ajut să te îmbraci?

— Arăt de parcă nu m-aș descurca singur?

— Ai de gând să continui să-mi demonstrezi că mă urăști?

— Sau tu să-mi arunci lucruri pe care nu le-am spus sau arătat?

Amanda a oftat și și-a rotit privirea.

— Mi se pare că ai ajuns greu de suportat, Ryan. Ce-ai zice să faci un compromis? Totuși, urmează să locuim împreună până te pui pe picioare și-ți cauți un alt loc unde să stai.

— Cred că sunt deja pe picioare.

Și-a trecut degetele prin părul negru și lung, numărând în gând până la zece. Auzise că dacă procedezi astfel în situații tensionate, scad șansele să spui lucruri pe care le-ai putea regreta mai târziu.

— Ai dreptate!

Brațele i-au coborât pe lângă corp, lovindu-și șoldurile, fără intenție.

— Te poți descurca foarte bine și singur. Am crezut că măcar într-o situație ca aceasta poți să dai dovadă de mai multă maturitate, dar se pare că m-am înșelat. Ce prostie din partea mea!

A râs, arătându-și dezgustarea.

Apoi și-a luat geanta de pe fotoliu și a dat să plece din salon. Ryan se holba la ea, parcă nevenindu-i să creadă că îl abandona.

— Hei, ce faci? a ridicat el tonul.

— Plec. Nu vezi? Cere-i medicului să te trimită și la oftalmologie.

— Doar nu mă lași aici?

Amanda s-a întors cu fața către el, luându-și mâna de pe mânerul rotund al ușii.

— Ce vrei de la mine, Harper? M-am săturat să fac pe drăguța cu tine și să mă tratezi de parcă aș fi un gândac.

— Știi că nu e adevărat.

L-a privit cu furie, mijindu-și ochii. Îl făcea să simtă că îngheață.

— Am stat cu tine încă din clipa în care ai intrat în florăria mea. După ce Clara te-a împușcat, te-am ținut în brațe și m-am rugat să nu mori.

Pășea încet și apăsasat spre el.

— Când te-au suit în ambulanță, am urcat și eu. Te-am însoțit până aproape de sala de operații. Nimeni altcineva

nu a fost aici, să aștepte să fii scos din comă. Tot eu am fost cea cu care ai împărțit camera asta, încă de când te-au adus în ea.

Amanda și-a aruncat geanta pe pat.

— Tot eu, Harper, te-am ajutat să mănânci, ducându-ți lingura cu supă la gură. Ți-am suportat toanele în zilele în care ai ales să te comporti ca și când nu m-aș fi aflat în același salon cu tine. Nu știi dacă am vorbit mai mult de cinci minute adunate în toată perioada asta.

Ryan nu o privea în ochi. Nu putea. Se simțea rușinat.

— Am renunțat la mine, la afacerea mea, doar pentru a sta cu un bărbat arogant. Privește-mă, Harper! Altfel jur că ies pe ușa aia și n-ai să mă mai vezi vreodată.

Simțindu-se puternic amenințat, într-o fracțiune de secundă a fixat-o cu privirea.

Amanda și-a lăsat trupul să se detensioneze. Vedea că putea să facă din el un bărbat ascultător.

— Perfect, a exclamat, trăgând de partea de jos a cămășii ei albe pentru a și-o așeza mai bine. Acum, o să lași toanele și o să te îmbraci cu hainele pe care ți le-am adus în această dimineață. Sunt pe fotoliu.

Ryan a întors ușor capul și a zărit sacoșa din hârtie. Acolo se presupunea că se aflau hainele aduse de ea.

— Cât timp tu faci treaba asta, o să cobor să-ți iau rețeta. Te descurci? l-a întrebat pentru ultima oară.

Dacă o refuza din nou, n-avea decât.

L-a auzit trăgând adânc aer în piept.

— Nu cred, i-a răspuns cu jumătate de gură.

— Așa parcă mai vii de acasă, Ryan, a pus ea accent pe numele lui, pronunțându-l cu căldură.

A scos cămașa și o pereche de pantaloni, apoi le-a pus pe fotoliu.

— Sper că nu sunt ale lui Brandon. Dacă da, atunci prefer să ies așa, a spus el, arătând spre cămașa cu buline.

— Pentru liniștea ta, nu sunt ale lui. Le-am cumpărat pentru tine. Dar dacă vrei, poți să rămâi îmbrăcat așa. Multe doamne s-ar bucura să-ți vadă cele două fese ferme.

Ea a chicotit, amuzată de imaginile care-i veneau în minte.

Ryan a ridicat un colț al buzelor, însă fără ca ea să vadă.

— Nu mi se pare amuzant deloc, a zis după ce a încetat să mai zâmbescă.

Amanda a luat cămașa de un alb impecabil, apoi s-a apropiat pentru a-l ajuta să o îmbrace. A lăsat-o pentru o clipă pe patul de alături. Mai întâi trebuia să-l dezbrace de cămașa lungă, primită din partea spitalului. Și-a dus mâinile în spatele gâtului său pentru a-i desface primele noduri.

— Oh, nu, s-a opus Ryan. O să mă dezbrac singur.

L-a privit confuză, până și-a dat seama ce se ascundea în spatele vorbelor lui.

— Te-am mai văzut dezbrăcat. Crede-mă, n-am lăsat să-ți scape ceva neexplorat, nevăzut sau neatins.

Ryan și-a încleștat maxilarul.

Amanda a continuat de unde rămăsese. A mers în spatele lui și i-a desfăcut cu grijă fiecare nod. Îi atingeau în treacăț pielea spatelui. Ea nu-și putea reține nici zâmbetul, nici gestul de a-și mușca buza inferioară sau de a-și umezi buzele cu vârful limbii. Când a terminat, i-a dat jos cămașa de pe umeri, apoi a pășit agale pentru a sta din nou față în față. Vârfurile degetelor îi atingeau umerii lați ai lui Ryan.

Un suspin de plăcere a lăsat să-i iasă din piept, când a ajuns în postura dorită.

— Mulțumită?

— Nu era vorba că lași tonul ăsta de bărbat arogant? Totuși te afli la mâna femeii.

Trupul lui o atrăgea ca un magnet. Cu mâna pe pieptul lui musculos, a coborât treptat, cu o atingere delicată, până la baza penisului erect.

— Nu sunt ceea ce cauți tu, a spus Ryan pe un ton moale. Asta este doar o reacție firească.

Vorbele lui o arseseră.

— Nu pronunța lucruri pe care nu le-am spus. Nu știi ce cauți și ce nu.

Amanda a făcut un pas în spate, cât pentru a lua cămașa pe care o abandonase pe pat. Apoi l-a ajutat să se îmbrace fără să mai scoată vreo vorbă.

Au ieșit la fel de tăcuți din camera de spital. Au coborât la recepție pentru a lua rețeta prescrisă de medic și a completa ultimele acte pentru a putea pleca de acolo.

Amanda a condus cu grijă Porsche-ul gri, fără a executa manevre bruște care ar fi putut să-i producă dureri lui Ryan. Însă s-au deplasat doar câteva străzi până la blocul unde ea și Brandon, fostul soț, cumpăraseră un penthouse.

Întreaga copilărie și-o petrecuse la ferma părinților. Nu-i făcuse plăcere și își jurase că mai târziu se va muta în centrul unui oraș. Întâmplarea a făcut să se căsătorească cu Brandon Carter, un angajat la ferma părinților ei, un alt iubitor al vitelor și naturii. Cu toate că mai târziu acesta și-a achiziționat propria fermă, pe parcursul mariajului, el a ales să-și sacrifice pasiunea și să locuiască împreună cu Amanda în centrul Wichitei. Odată divorțați, fără a purta vreun soi de

discuție, ea a păstrat penthouse-ul, iar el s-a retras cu Grace la ferma lui din Pretty Prairie.

Au urcat până la ultimul nivel al clădirii înalte. Ryan a urmat-o îndeaproape până au intrat în apartamentul organizat cum rar îi fusese dat să mai vadă. Totul alb și gri, aranjat cu rigurozitate, dar și mult spațiu liber.

Amanda a lăsat cheile pe o măsuță.

— Merg să îți pregătesc ceva de mâncare. Ai vreo preferință?

— Nu.

A urmat o scurtă tăcere, timp în care ea și-a amintit că mai avea ceva de făcut.

— Vino, i-a cerut. Ar trebui să-ți arăt camera ta. Poate vrei să te odihnești puțin înainte de masă.

Au urcat scările din capătul apartamentului. Când au ajuns în dreptul camerei, ea a deschis ușa și l-a poftit să intre.

— A fost aerisită în această dimineață, când a venit Karla. Așternuturile sunt proaspăt schimbate și ele. Iar dacă ai nevoie de prosoape, le găsești în baia de alături.

A arătat spre ușa gri. Dormitorul avea propria baie.

— Karla? a întrebat el pentru a cere mai multe informații.

— Este cea care se ocupă de curățenie. Am o afacere de condus, Ryan. Timpul nu-mi permite să mă ocup și de casă. În fine, mă găsești în bucătărie, în caz că ai nevoie de ceva.

S-a întors cu spatele către el, cu intenția să iasă.

— Mă simt mizerabil, l-a auzit în urma ei.

— Fă o baie caldă. Medicul a dat contraindicație pentru dușurile fierbinți.

— Nu la asta mă refer.

— Atunci?

S-a întors cu fața către el.

— Ești bună și drăguță cu mine. Știu că nu merit asta, mai ales după modul în care m-am purtat cu tine în ultima perioadă.

— Poate vrei să spui dintotdeauna.

Încă de când o angajase să se ocupe de aranjamentele florale pentru nunta lui cu Grace Bowen, Ryan avusese un aer de înfumurat. Cu cât relația lor trecea de la una profesională la una intimă, cu atât devenea mai distant și greu de suportat.

— Am vorbit serios la spital, Amanda.

— Că nu ești pentru mine?

— Da. Amândoi am trecut prin experiența unui mariaj, mai mult sau mai puțin. Eu am fost abandonat în timp ce logodnica mea venea pe alea presărată cu flori, însă mi-a fost de ajuns. Nu mai vreau relații serioase. Și da, am dezvoltat o obsesie față de tine încă din dimineața în care ne-am trezit dezbrăcați unul lângă celălalt. Asta nu mă va determina să te iau de soție. Nici acum, nici peste zece ani, înțelegi?

Amanda a tras aer rece adânc în piept. Simțea că se va sufoca în secunda următoare.

— Vreau să fac ceea ce în ultima perioadă am încetat, a continuat el să argumenteze. Sex. Dacă ar fi fost să mă căsătoresc, aș fi făcut-o cu Grace. Consider că așa trebuia.

— Înțeleg, a șoptit Amanda.

Ryan a făcut câțiva pași, postându-se în fața ei, la doar câțiva centimetri distanță.

— Ocolește-mă dacă vrei mai mult decât o aventură, a sfătuit-o cu sinceritate în glas.

— Eu...

Dar Ryan a oprit-o brusc din vorbit.

— Nu vreau să-ți creez false speranțe, Amanda. N-ai merita să mă joc murdar cu tine.

I-a atins obrazul și a mângâiat-o cu delicatețea unui fulg.

— Îmi pare rău, a mai spus.

Amanda i-a aruncat o privire fulgerătoare, totodată îndepărtându-i mâna.

— Mie nu. Nu caut o relație serioasă, Harper. Vreau doar... să mă distrez.

Și totuși, își simțea sufletul rănit.

CAPITOLUL 2

Zilele treceau cu repeziciune, una după cealaltă.

Încă de a doua zi după externarea lui Ryan, Amanda s-a reîntors la lucru. Luana, angajata ei, o tânără din Viola, un sat cu câțiva locuitori, se ocupase în ultimele săptămâni de florăria „*Rose C.*” Desigur, asta după ce primiseră permisiunea de la anchetatori să poată redeschide. Acolo avusese loc incidentul cu Clara.

Ryan nu a putut să stea nici el închis în casă. Chiar dacă nu era capabil să facă efort, putea totuși să supravegheze oamenii aflați pe podgorie. În plus, trebuia să ia legătura urgent cu careva care să se ocupe de reconstruirea casei. În urma incendiului rămăsese fără un loc decent în care să locuiască.

Dacă aveau un punct comun cu adevărat în acest moment, acela era munca. Amândoi erau pasionați de ceea ce făceau și se dedicau întru totul. După moartea părinților lui, Ryan moștenise domeniul Harper, dar și afacerile familiei. De la un an la altul se încapățânase să facă afacerea cu vie să prospere, implicându-se tot mai mult. Acest lucru dusese și la destrămarea relației cu fosta logodnică, Grace. Pe de altă parte, fusese și noaptea petrecută cu Clara. Se pedepsise singur și se îndepărtase de Grace. Refuzase să mai fie intimi.

Amanda găsisse un refugiu în florărie. Neputința de a avea un copil o împinsese să se izoleze, să fugă de soțul ei.

Deveniseră mai degrabă buni prieteni, dar de multe ori situația era tensionată, stânjenitoare sau copleșitoare, încât se simțea mai bine în singurătate.

În ultimele zile, relația ei cu Ryan a început să se îmbunătățească. Nu vorbeau cu mult mai des, iar el nu renunțase în totalitate la aroganță. Cu toate acestea, îl văzuse că făcea efortul de a se respecta reciproc și implicit de a se înțelege.

Când s-a întors de la muncă, Amanda a fost surprinsă să-l găsească acasă. El aranja masa din fața canapelei. Ca de obicei, ea a lăsat cheile și geanta pe măsuța toaletă aflată la intrarea în penthouse, apoi a înaintat nesigură.

Ryan și-a îndreptat spatele. O aștepta să se apropie.

— Ai comandat?

— La naiba! Cum ți-ai dat seama?

A zâmbit înainte de a-i răspunde.

— Cutia de acolo, cea pe care ai uitat să o arunci, i-a zis, arătându-i spre podea, în stânga canapelei.

Nu l-a auzit ce a spus, dar era sigură că înjurase printre dinți.

— Apreciez că ai vrut să mă surprinzi. Ai reușit.

— Sper să-ți placă, a spus Ryan, ajutând-o să se așeze pe canapeaua gri.

Alesese în mod intenționat să cineze acolo și nu la masa la care mâncaseră anterior. I se părea un cadru mai intim. Voia să încerce o apropiere fizică și emoțională de Amanda.

— Mi-e foame, asta e clar, a chicotit ea. N-am avut timp să mai mănânc de azi de dimineață.

Apoi a aruncat o privire peste cina lor.

— Hmm... pește cu piure de mazăre, legume, friptură de curcan, salată... Lipsește...

— Desertul?

El a fost mai rapid. Nu a lăsat-o să termine ce avea de spus.

— Da.

— L-am pus în frigider.

Amanda și-a mușcat buza inferioară pentru a-și reține zâmbetul timid.

— Tort cu ciocolată, a precizat el după un lung moment de tăcere, timp în care i-a analizat trăsăturile frumoase ale chipului.

Se simțea privită, fapt care a determinat-o să prindă culoare în obraji. Pentru a-și distra singură atenția de la ceea ce se petrecea între ei, Amanda a început să mănânce. A luat bucăți mici din pește și din piureul de mază verde.

— Grace m-a sunat astăzi.

Nu știuse ce alt subiect să abordeze.

Ryan a păstrat tăcerea.

— Mai au câteva zile din luna de miere, apoi se întorc. Mă întreba dacă am vrea să ne vedem la sfârșitul săptămânii viitoare și să luăm masa împreună.

— Și eu? a întrebat surprins.

— Ahîm... În urma ultimei perioade nefaste pentru noi toți, cred că a înțeles că nu reprezintă un pericol pentru mariajul lor. Simt că vrea să ne apropiem în calitate de prieteni și ceva mă îndeamnă să accept.

— Nici gând, a replicat Ryan.

— Ești gelos? Mai ai sentimente pentru ea?

El a lăsat farfuria din mână, apoi a stat și s-a gândit câteva clipe.

— Poate furie, nimic altceva.

— Că te-a părăsit în fața tuturor.

Nu era o întrebare. Cu toate acestea, răspunsul lui a fost afirmativ.

— Da. M-am simțit umilit. O să-mi fie greu să fac pace cu ea și Brandon. Am senzația ca și când ar fi trebuit să plătească pentru acțiunea lor. Cum nu s-a întâmplat treaba asta, nu suntem egali.

— Ți-a făcut un bine, Ryan. Mariajul vostru s-ar fi dovedit dezastruos. Până astăzi cred că erați deja divorțați.

— Ce te face să crezi că va funcționa cel cu fostul tău soț?

Întrebarea lui era pură curiozitate. Ceea ce urma să se întâmple în viața lui Grace, nu mai era treaba lui.

— Brandon...

Amanda a căzut pe gânduri.

— El este un tip cum rar găsești. Din păcate, idioțenia a pus stăpânire pe mine și l-am îndepărtat. E genul de bărbat care renunță la propria persoană pentru a-și face partenera fericită. Știe cum să-ți arate iubire, chiar și prin cea mai ne semnificativă atingere.

— Ei bine, nu sunt el.

Cuvintele lui Ryan au venit ca un trăsnet și au adus-o instantaneu la realitate.

— Doar îți spuneam de ce vor rămâne împreună.

— Mda... pentru că a găsit la el ce nu i-am oferit eu în ultimii ani.

Amanda nu a vrut să-i confirme verbal. Era în zadar, de vreme ce și el realizase acest lucru.

— Am sărutat-o cu forța la înmormântarea lui Nathan Tiller. Voiam să văd dacă pot să mai simt ceva pentru ea.

— Și?

Ryan își frământa degetele mâinilor, privindu-le îndelung.

— Nu. Puținele sentimente pe care i le-am mai purtat au dispărut în ziua în care mi-a întors spatele și a fugit cu Carter.

— Puținele?!

— Da, a recunoscut el cu jumătate de gură. Ea m-a iubit mai mult, poate cât pentru amândoi la un loc, din simplul fapt că m-a acceptat așa, distant, rece, nepăsător... cum vrei să-i spui. O parte din mine recunoaște că Grace avea tot dreptul să mă umilească, chiar mai tare decât a făcut-o. Dragostea ei și fărâmele mele de iubire nu au fost de ajuns pentru a continua.

Amanda a aplaudat cu podul palmelor, cu furculița într-o mână. Odată ce privirile lor s-au întâlnit, când a zărit furia de pe chipul lui Ryan, s-a oprit.

— Îmi pare rău, a murmurat ea. N-am vrut să te simți inconfortabil.

Ryan i-a eliberat mâinile, apoi a ridicat-o brusc în picioare. Mișcarea a fost suficient de iute încât să-l doară rana din piept.

Își încleștase degetele în jurul mâinilor ei.

— Destul despre trecut, Amanda.

Abia și-a înghițit nodul din gât, uluită de reacția lui.

— Vreau să vorbim despre noi.

— Despre noi?

Era vizibil tulburată.

— Ți-am spus că vreau sex, iar replica ta a fost că vrei să te distrezi.

Trupul îi era cuprins de emoții. Până și inima și-o simțea tremurând.

— Te-ai răzgândit?

— Nu, a răspuns ea cu repeziciune.

— Atunci, cred că a sosit timpul să avem un punct de pornire.

— Dar medicul ne-a cerut să mai așteptăm.

Ryan a clătinat din cap.

— Contraindicația pentru efort mă vizează pe mine.

— Oh...

Cuvintele erau de prisos. Nu avea nevoie de mai multe informații sau explicații.

După un moment în care și-a permis să ia o decizie, i-a îndepărtat degetele din jurul încheieturilor ei. Și-a atins primul nasture de la cămașa albă din mătase, l-a desfăcut, apoi a procedat la fel cu ceilalți, până când materialul delicat i-a dezgolit umerii și a atins marmura.

Pentru o clipă, după ce i-a citit expresia de pe chip, a avut impresia că el era cel care bătea în retragere. Când buzele lui s-au întredeschis, Amanda a anticipat că vor urma scuze, așa că i le-a pecetluit cu degetul arătător.

Deși se putea descurca singură, s-a întors cu spatele către el și și-a trecut în grabă mâna peste fermoarul fustei negre de tip creion. A avut impresia că a durat o eternitate până când el i l-a desfăcut, iar fusta a atins și ea podeaua rece.

Amanda nu s-a întors, nici nu a făcut altă mișcare, până când Ryan nu i-a înlăturat sutienul și lenjeria intimă din dantelă albă. Abia când a rămas complet dezbrăcată, atunci și-a tras agrafa din păr pentru a și-l elibera, apoi au ajuns să stea față în față.

— Eu sunt pregătită, Ryan.

Ea și-a umezit buzele, apoi și-a mușcat-o pe cea inferioară. Era satisfăcută să-l vadă pierdut și fără cuvinte. Totodată el o privea ca pe o zeiță.

— Sunt perfectă, știu, a glumit pe baza reacției lui de adolescent.

— Ești.

Tonul lui deborda de seriozitate. O determina să nu mai zâmbească și să-l trateze ca atare.

El i-a atins abdomenul plat, apoi a urcat spre coaste, apoi sub sâni și într-un final i-a cuprins unul în mână.

— Ești perfectă, a repetat Ryan, prinzându-i sfârcul între degete și învârtindu-l.

Amanda îl dorea. Își simțea umezeala și furnicăturile puternice dintre coapse. Era atât de simplu să-l vrea, încât o durea. Conștientiza că nu era firesc să reacționeze așa față de un bărbat străin. Trebuia să fie ceva mai mult între ei decât dorința de a face sex.

— E rândul tău, i-a zis ea, autoritar.

Ryan s-a conformat ordinelor primite, s-a dezbrăcat repede și și-a eliberat penisul erect. Acesta pulsa ușor, iar Amanda putea să vadă lucrul ăsta.

L-a împins ușor spre canapea, până ce el s-a așezat și s-a făcut confortabil, iar ea a putut să vină deasupra lui. De fiecare dată când penisul îi atinge intimitatea umedă și fierbinte, o înnebunea. Amanda avea impresia că nu mai poate răbda, că nu se mai poate opune tentației de a-l domina întru totul.

Ryan i-a sărutat sânul, apoi i-a supt sfârcul. Ea și-a arcuit spatele, mișcându-se brusc și făcând din nou contact cu bărbăția lui. A scos un sunet gutural, în timp ce i-a strâns părul scurt, castaniu, în pumni.

Când mâna lui și-a făcut simțită prezența între coapsele ei, s-a trezit din reverie și i-a îndepărtat-o cu iuțime. A clătinat capul și i-a făcut semn că nu avea voie să se miște. Ea era stăpâna lui. Ea îl domina. Ea lua decizii.

I-a prins mădularul în mână și s-a jucat puțin cu el. L-a plimbat de-a lungul intimității ei, l-a strâns cu degetele, alteori l-a apăsât în locul de unde izvora pasiunea.

Îl auzea suspinând și din când în când îl simțea că voia să preia controlul, însă nu-i permitea.

— O să mor dacă continui așa, i-a zis Ryan în șoaptă, tonul său fiind unul implorator.

— Roagă-mă, Harper, i-a ordonat ea la ureche. Roagă-mă!

— Mă înnebunești, Amanda.

Însă ea nu a cedat. Trebuia să o roage. Fusesse clară cu el, așa că a continuat să-l ațâțe, până când a auzit:

— Te rog...

Abia dacă se făcuse auzit, însă nici Amanda nu mai suporta amânare. Când mădularul a fost poziționat către intrarea ei, s-a lăsat deodată pe el. Penetrarea a fost una puternică, electrizantă, plină de vibrații, ca o mică explozie de plăceri.

Ar fi scos un țipăt scurt de plăcere, dar a preferat să-și muște buzele, totodată accelerând mișcărilor.

— Simte-mă, Harper, a murmurat. Simte-mă cât sunt de umedă și catifelată! Simte-mă așa cum te simt la rândul meu!

— Amanda, i-a pronunțat el numele.

Se vedea cu ochiul liber că îl epuiza de energie, deși el nu trebuia să miște nici măcar un deget. Asta o excita și mai tare.

— Dă-ți drumul, Ryan!

Îi ordona. Îi făcea plăcere să-l știe dominat și se bucura de fiecare clipă.

— Acum, a adăugat la scurt timp, mișcându-se mai tare și mai rapid de-a lungul penisului său.

Niciun bărbat n-ar fi rezistat la o asemenea tortură. Așa că, într-un final, a trebuit să se predea, să cedeze în fața ordinului primit.

— Oh, Amanda...

Mădularul încă îi zvâcnea în lăuntru ei. Ea savura momentul cu poftă, în timp ce-și lăsa capul să se odihnească pe umărul lui.

— Sper să nu regreti, l-a auzit vorbind într-un târziu.

Nu i-a răspuns. Doar s-a ridicat și s-a pregătit să meargă să se spele.

După ce și-a adunat fărâmele de puteri, Ryan a urmat-o până în baia din dormitorul ei.

— Vorbește cu mine!

Amanda l-a ignorat în continuare. A deschis ușile din sticlă ale cabinei de duș și a pornit apa. Apoi a intrat sub picăturile calde și plăcute la contactul cu pielea.

Spre surprinderea ei, Ryan a urmat-o. După ce a umezit un burete și a pus puțin gel, a început să-i spele spatele, cu atingeri grijulii.

— Mi-a plăcut, a zis Amanda într-un târziu. Când îți place ceva cu adevărat, nu există regrete.

S-a întors să-l privească.

Ryan nu s-a oprit din ce făcea. I-a spălat sânii, apoi pântecul, acolo unde își lăsase sămânța.

— Vreau să continuăm. Nu mă deranjează să am o relație pasageră, care să însemne doar sex și atât. Sentimentele sunt o bătaie de cap, Ryan. Când spui sentimente, de fapt te referi la un munte de suferințe și lacrimi. Spun pas.

S-a aplecat și a sărutat-o în fugă pe buze.

— Perfect, a replicat el. Vreau să te am din nou.

— Aici?

— Ahîm.

Amanda a aruncat o privire spre penisul său. Acesta își recăpătase vlaga.

— De la urcatul scărilor ți se trage sau de la apa caldă, a glumit ea.

— De la pielea ta dezgolită, i-a răspuns.

A întors-o subit cu spatele și a izbit-o cu grijă de peretele din sticlă, apoi a penetrat-o. Totul în doar câteva secunde.

Amanda nu s-a opus. Dimpotrivă. Deși abia făcuseră sex, voia să-l aibă din nou în lăuntrul ei.

CAPITOLUL 3

După ce au făcut-o din nou în duș, s-au pregătit de somn. Erau oboșiți după o zi lungă și două partide de sex, epuizante de altfel.

Amanda s-a întors în dormitor, a dat cuvertura gri la o parte și s-a strecurat dezbrăcată sub așternuturile reci.

— Noapte bună, Ryan!

El a vrut să procedeze la fel, însă a trebuit să dea înapoi. A auzit-o:

— Te rog, închide ușa.

Ea își arăta clar dorința de a nu împărți dormitorul. Sau nu acum.

Amanda s-a prefăcut că închide ochii, însă l-a urmărit până când a ieșit din cameră. Apoi a oftat adânc. Îi părea rău că trebuia să-l alunge, însă era spre binele amândurora. Lui să-i dea o lecție și să nu-l lase să se mai simtă superior, iar ea să se cruțe de viitoare suferințe. Oricum, avea crunta presimțire că jocul lor era similar ca atunci când și-ar fi trecut degetul peste lama ascuțită a unui cuțit. Mai devreme sau mai târziu, lama avea să o taie.

Dimineața s-au reîntâlnit în bucătărie. Ryan pregătise cafeaua, când ea i s-a alăturat, îmbrăcată doar într-un halat minuscul, de mătase. Îi plăcea la nebunie să-l vadă în postura asta, în bucătăria ei imaculată, pregătind cafeaua și micul dejun, purtând o pereche de blugi și mușchii la vedere.

Au apucat doar să se salute, timid. Când a trecut pe lângă el, Ryan a tras-o în brațele lui, izbindu-și astfel trupurile înfierbântate.

— Vreau să te am, Amanda, i-a murmurat la ureche.

S-a întors cu fața către el, fără a se desprinde din îmbrățișare.

— Ia-mă, Ryan!

Uitând de recomandările lui Daniel Rush, a ridicat-o pe insula bucătăriei, i-a despărțit coapsele, iar de îndată ce și-a coborât șlițul pantalonilor, a penetrat-o cu grijă să nu o rănească.

Amanda i-a înconjurat gâtul cu brațele până când s-au contopit, apoi s-a lăsat pe spate, întinzându-se pe insula din marmură albă. Nu-i simțea nici măcar temperatura scăzută. Se concentra doar asupra actului sexual, la penetrările lui tot mai adânci și rapide, la cum îi mângâia sânii și îi strângea sfârcurile rozalii între degete.

După ce a pătruns-o pentru ultima oară și și-au găsit amândoi alinarea, Ryan a ridicat-o în șezut, apoi a îmbrățișat-o îndelung ca să-i dea din căldura trupului său.

— Ești bine? a întrebat-o într-un târziu.

— Da, a răspuns, mișcându-și totodată și capul, sprijinit pe umărul lui. Îmi este foame.

A coborât-o cu picioarele pe podea și i-a aranjat halatul.

— Ar trebui să te îmbraci mai bine cât timp pregătesc micul dejun.

— Fac un duș, apoi mă îmbrac ca să plec la florărie. O să mănânc un sandwich în mașină.

— Nici vorbă, s-a împotrivit el. Urcă! Te aștept la masă peste cincisprezece minute.

Amanda și-a rotit privirea, dar într-un final a decis să-i facă pe plac. A urcat repede în baia dormitorului ei, a făcut un duș fierbinte, apoi și-a ales hainele pentru noua zi. O rochie albă, dreaptă, cu mâneci și trandafiri colorați brodați. În ultimele cinci minute și-a făcut câteva bucle, iar la sfârșit și-a prins părul negru într-o coadă de cal.

Masa era gata când a coborât. Ryan puneau ouăle ochiuri pe farfurii.

Din privirea lui și-a dat seama că eforturile ei de a arăta bine, nu fuseseră în zadar.

— Te întorci târziu? a deschis el subiectul după ce au început să mănânce.

— Probabil. Am rămas în urmă cu actele și mai trebuie să-i dau și Luanei o mână de ajutor când avem mai mulți clienți.

Ar fi vrut să-l întrebe dacă avea vreun plan pentru mai târziu, însă și-a mușcat vârful limbii. Amanda și-a înăbușit gândurile precum popcorn și un film vizionat pe canapea, o ieșire în aer liber, o invitație la teatru sau pur și simplu o cină în doi.

— Tu? a întrebat în schimb.

— Nimic special. Îmi reiau activitățile de dinainte de incendiu. O mare bătaie de cap mă așteaptă. Foarte multe din documentele afacerii mele au ars în incendiul acela. În plus, sunt în urmă, nu doar cu actele, ci și cu comenzile. Am programat pentru astăzi niște livrări, apoi o să mă întâlnesc cu arhitecta pentru a-i spune ce planuri am în privința casei.

— Ai vreunul?

Ryan a clătinat din cap.

— Cred că o să-i cer să facă exact ce a fost înainte și scap de problemă.

A urmat un moment de tăcere, timp în care Amanda i-a reanalizat cuvintele.

— Arhitectă, zici...

— Sofia Rush, a precizat el.

Numele ei îi aducea aminte de Daniel Rush, medicul lui Ryan.

— Are vreo legătură cu Daniel?

— Ahîm. Este sora lui. N-am mai văzut-o de mulți ani. Daniel mi-a recomandat-o înainte să mă externeze. Știa de incendiu, iar când i-am spus că trebuie să o iau de la capăt cu construirea unei locuințe... Așa a reapărut Sofia.

Amanda mesteca o bucată de pâine prăjită cu ou, când deodată a avut impresia că gura i se umple de amar. Din habar nu avea ce motiv, o ura pe această Sofia.

— Știi... Mă întrebam dacă ai putea să mă găzduiești până când casa mea va fi gata.

A stat puțin să se gândească.

— Sigur!

În definitiv, Ryan nu o deranja cu nimic. Se întâlneau dimineața și seara, iar fiecare avea dormitorul său. El îi pregătea masa uneori, iar pe deasupra, făceau sex. Drumurile lor nu se intersectau des, dar când se întâmpla, era de bun augur pentru ambele părți.

— Mulțumesc, Amanda! Apreciez ajutorul tău.

Mâna lui s-a așezat peste a ei. Ea a tras aer ușor în piept, apoi și-a sustras mâna.

— Trebuie să plec.

S-a ridicat de pe scaun.

— Abia dacă ai gustat din micul dejun, a protestat el.

Amanda a luat o felie de pâine prăjită.

— O să mănânc asta pe drum.

Ryan s-a ridicat la rândul său în picioare. Credea că o va putea împiedica să plece. În zadar. Amanda și-a luat geanta și cheile, apoi a ieșit iute pe ușă. A apăsat de nenumărate ori pe butonul liftului, sperând că-i va trece mai repede timpul. Ușile s-au deschis, iar ea s-a strecurat de îndată în cabina metalică.

— Fug? s-a întrebat în clipa în care a coborât câteva etaje. Oare chiar fug? Fir-ar să fie! a exclamat în șoaptă.

Luana se afla deja în florărie, când și-a făcut apariția.

— Bună dimineața, Lu!

— Bună dimineața, Amanda! Am luat cafea cu lapte pentru tine.

— Of, mulțumesc, Luana! Nici nu ai idee câtă nevoie am de ea.

Tânăra a chicotit.

— Nu s-ar spune. Pari să ai multă energie. Nu te-am mai văzut așa.

Amanda avea și un răspuns, însă nu-l putea pronunța cu glas tare. Sex înainte de culcare și încă o dată înainte de micul dejun. Însă clopoțelul de la intrare s-a făcut auzit. O doamnă la vreo șaptezeci de ani, cu părul vopsit blond, pășea către ele.

— Și cafeaua? a întrebat-o pe Luana.

— În biroul tău.

— Adu-o, i-a cerut ea. Te rog, ia și geanta mea. Mă ocup eu de doamna.

Luana s-a conformat. I-a luat geanta și le-a lăsat singure.

— Bună dimineața, a salutat-o Amanda.

— Bună dimineața, scumpo. Vreau un buchet de trandafiri albi, cu unul roșu în mijloc.

— Sigur.

Amanda i-a zâmbit cu căldură, iar înainte de a-i pregăti buchetul comandat, a rugat-o să servească bomboane de ciocolată din bolul de sticlă pe care i l-a întins.

Când a scos o hârtie pentru a ambala florile, femeia o oprit-o.

— Doar o panglică roșie, te rog.

— În regulă.

A pus hârtia colorată la loc, apoi a deschis sertarul plin de panglici ca să caute una pe placul bătrânei.

— Ce ziceți de asta?

Și i-a arătat o fâșie de dantelă roșie.

— Perfectă, a exclamat femeia, zâmbindu-i cu dulceață.

Luana a adus cafeaua. A așezat-o alături, pe masa unde Amanda pregătea buchetul de trandafiri.

— Mulțumesc, Lu.

Apoi, tânăra s-a retras, iar Amanda a finalizat comanda primită.

— Cum vi se pare? a întrebat-o în timp ce i-l înmâna.

— Exact cum mă așteptam. Este pentru soțul meu.

Amanda a ridicat din sprâncene, surprinsă de gestul femeii.

— A murit cu douăzeci de ani în urmă.

— Oh, a murmurat Amanda.

— Înainte să mă lase singură, la fiecare aniversare a noastră îmi aducea un buchet identic cu acesta. A trebuit să preiau obiceiul în sarcinile mele. De douăzeci de ani îi duc la mormânt un buchet de trandafiri albi, cu unul roșu în mijloc.

— Nu v-ați recăsătorit?

— De ce aș fi făcut-o?

Bătrâna avea zâmbetul pe buze aproape tot timpul.

— Ca să nu fiți singură, i-a răspuns cu onestitate.

— Anii de fericire petrecuți alături de el mi-au ținut de cald în cei douăzeci care au urmat. Și chiar dacă m-aș fi recăsătorit, n-aș fi găsit unul care să-i semene. O să mă înțelegi după ce o să te măriți.

Amanda a oftat din adâncul sufletului.

— Sunt divorțată.

Pe buzele femeii a citit un „oh”, însă aceasta nu i-a dat glas.

— Înseamnă că nu a fost alesul, scumpo. Sortitul îți frânge inima când pleacă. Te seacă. Îți ia sufletul și îți lasă trupul gol.

I-a zâmbit bătrânei, apoi au încheiat discuția, căci aceasta se grăbea să ajungă la mormântul răposatului ei soț. Amanda a luat câteva guri din cafeaua cu lapte, apoi a exclamat cu poftă:

— Delicioasă, Lu! Dacă o să continui obiceiul, promit să-ți măresc salariul.

Amândouă au izbucnit în râs, apoi au continuat să-și facă treaba. Ziua abia începuse, iar clopoțelul suna deseori.

*

* *

Ryan și-a terminat micul dejun în grabă. Îl iritase faptul că Amanda nu rămăsese până la final și că aproape fugise de la masă.

Argații abia intraseră pe podgorie când el li s-a alăturat. I-a salutat pe toți, apoi a stat vreo oră de vorbă cu Ed Becker, singurul pe mâna căruia avea încredere să-și lase afacerea. Apoi s-au dus împreună la cramă, acolo unde țineau butoaiele pline cu vin. Ryan voia să-și respecte cele câteva comenzi cu care rămăsese în urmă de la incendiu.

Ceea ce a și făcut înainte de orele optsprezece, când s-a întâlnit cu Sofia Rush.

Sofia era o femeie foarte frumoasă. Avea în jur de treizeci de ani, însă Ryan nu i-ar fi dat mai mult de douăzeci și trei. Înaltă, cu o talie de viespe, forme apetisante, roșcată, cu păr lung, buclat, cu ochii verzi precum smaraldul. Ryan i-a studiat îndelung trăsăturile, chiar din momentul în care a văzut-o coborând din Audi-ul ei.

— Sofia, i-a spus el numele pe un ton domol.

— Ryan Harper, a zis la rândul ei, zâmbindu-i cât să-și arate șirul de dinți albi și perfecți. A trecut ceva vreme de când nu ne-am mai întâlnit.

— Ești neschimbată.

— Mulțumesc! O să mă faci să roșesc.

Ea era îmbrăcată într-o fustă neagră, scurtă, strâmtă pe coapsele-i subțiri, cu o cămașă albă, decoltată cât să-și arate V-ul sânilor rotunzi și mari. Peste cămașă purta un taior de aceeași nuanță cu fusta. În mâna stângă ținea o geantă în care avea laptopul, lucru care o făcea să pară o femeie dedicată profesiei, una care își lua slujba în serios.

— Tu pari mai... matur.

— Vrei să spui bătrân într-o formă mai plăcută?

Sofia a izbucnit în râs, totodată dându-și capul pe spate.

— Nu, Ryan. Pari bărbat, nu adolescent cum arătai când ne-am cunoscut prima dată.

— Mulțumesc, a replicat el, ridicând un colț al buzelor. O s-o iau ca pe un compliment.

— Asta și este.

Femeia și-a fluturat genele de câteva ori.

— Din câte îmi dau seama, aceea este vechea casă.

Ea a apelat la un ton serios.

Ryan s-a întors, cât să-și arunce privirea către pereții negri de fum.

— Sau ce a mai rămas din ea.

— Te-ar interesa să o reconstruim sau ai vrea ceva nou?

El a tăcut câteva clipe. Discutase asta și cu Amanda.

— O să fiu sincer, Sofia. Nu am nici cea mai vagă idee. În domeniul acesta nu mă pricep și nu mă pasionează câtuși de puțin.

Au început să pășească spre ruinele vechii case.

— E drept că am ținut mult la aceasta, ca de altfel, la multe altele. Însă toate vin și pleacă. Ultima perioadă a vieții mele m-a învățat să nu mă atașez de oameni sau obiecte, căci nu o să le am în permanență.

Sofia și-a umezit buzele cu vârful limbii.

— Am auzit de fosta ta logodnică. Trebuie să te fi durut.

De îndată, Ryan și-a adresat în gând întrebarea „Oare?”. În adâncul minții recunoștea că se purtase urât cu Grace. Și nu putea să spună că suferise prea mult, în fond, noaptea nunții și-o petrecuse cu Amanda.

Văzându-l că tace, ea a continuat:

— Ziarele au tot scris în ultimele săptămâni despre ea și acel Brandon. Am înțeles că s-au căsătorit.

Ryan i-a zâmbit cu falsitate.

— Da. Se pare că și-au găsit fericirea unul în brațele celuilalt.

Auzindu-l, Sofia s-a oprit din mers și l-a prins de braț.

— Îmi pare rău, Ryan. Ești un bărbat bun, sunt convinsă. Nu meritai asta!

El și-a încheștat pumnul, furios pe sine pentru că nu putea să-și recunoască cu ușurință partea de vină.

— Poate că n-am fost atât de bun, a replicat în schimb, eliberându-și o doză mică din furia acumulată.

— Te torturezi.

Sofia l-a privit cu ochii umezi și a adăugat:

— Ce-ai zice dacă după ce mă uit puțin la rămășițele casei, mergem să luăm cina sau să bem o cafea?

De îndată ce el a deschis gura, ea a anticipat că o va refuza.

— Nu am mâncat nimic toată ziua. Am muncit întruna la birou și n-am avut timp să iau nici măcar o gură de aer. O friptură caldă și un pahar cu vin o să ne prindă bine amândurora.

Ryan a înghițit în sec, nu după friptură sau vin, ci pentru că tocmai realizase că femeia era atrasă de el. Aceasta căuta să petreacă seara împreună.

— În regulă, a zis el, uitând pentru o secundă că avea la cine să se întoarcă și că cel mai probabil Amanda avea să-l aștepte să ia cina împreună.

Imediat ce a acceptat invitația, Ryan și-a amintit de Amanda. Pentru câteva minute, conștiința l-a muștrat, ca într-un final să-și spună că relația lor era „doar sex”, nimic care să implice reguli.

Au intrat printre zidurile distruse. Sofia a început să analizeze cu atenție împrejurimile, iar el a rămas în permanență la câțiva pași distanță, cu brațele încrucișate la piept, îngândurat de situația în care se afla.

— Cred că poate fi refăcută, a zis ea la sfârșit. E drept, o să te coste mai mult decât dacă ai construi o casă modernă.

— Banii nu sunt o problemă! Atâta tot că nu știu ce vreau. Tu ce ai face în locul meu?

Femeia a tras aer în piept, apoi a căzut pe gânduri.

— M-am documentat înainte să vin aici. Am văzut niște imagini cu ceea ce a fost cândva această casă. Nu arăta rău deloc, dar aș merge pe un model mai clasic. Pe domeniul ai o podgorie și sunt de părere că ar trebui ca cele două să se potrivească. Când văd casa, vreau să îmi dau seama că pe pământul ăsta găsesc struguri și vin.

Ryan a zâmbit. Modul în care Sofia îi vorbea, entuziasmul ei, îi dădea și lui o dispoziție bună.

— Hai să discutăm pe larg la cină, a zis el, oferindu-i brațul său.

Va urma...

Listă cărți Anne K. Joy

Seria Demonilor:

- 1) Demonii iubirii, 2014 – Jessica Thomas, Ian Peterson
- 2) Demonul ucis, 2015 – Cecile Peterson, Matthew Anderson
- 3) Demonii trecutului, 2015 – Christina McCarty, Edward Connor

Seria Identități false:

- 1) Descoperă-mă, 2015 – Ana Duarte, Nick Adam
- 2) Ascunde-mă, 2016 – Mara Dima, Alex Adam
- 3) Recunoaște-mă, 2016 – Ema, Simon Duarte

Seria Insuficient:

- 1) Când dragostea nu e de ajuns, 2018 – Grace Bowen, Brandon Miller Carter
- 2) Când sexul nu e de ajuns, 2018 – Amanda Carter, Ryan Abel Harper

Alte romane:

- 1) Dragoste în 30 de zile, 2016 – Adele, David Antonov

ANNE K. JOY

2) Azi, mâine și pentru totdeauna, 2017 – Meredith Hathway, Dustin Woods

3) Ciocolată, dragoste și Crăciun, 2017 – Julia Bailey, Duncan McKendrick

<http://www.annekjoy.ro>

<http://www.facebook.com/anne.k.joy>

<http://www.instagram.com/annekjoy>